

ZALECENIE RADY

z dnia 9 lipca 2013 r.

w sprawie krajowego programu reform Zjednoczonego Królestwa z 2013 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo programu konwergencji na lata 2012/2013–2017/2018

(2013/C 217/23)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupia się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽³⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zapewniając spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i obszarów polityki. Podjęli oni decyzje

co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili przy tym pełną gotowość do zdecydowanej realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.

- (4) W dniu 10 lipca 2012 r. Rada przyjęła zalecenie⁽⁴⁾ w sprawie krajowego programu reform Zjednoczonego Królestwa z 2012 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo programu konwergencji na lata 2012–2017.
- (5) W dniu 28 listopada 2012 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2013 r. Także w dniu 28 listopada 2012 r., na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Zjednoczone Królestwo jako jedno z państw członkowskich, dla których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (6) Parlament Europejski został należycie włączony w europejski semestr, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, i w dniu 7 lutego 2013 r. przyjął rezolucję w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 r. oraz rezolucję w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2013 r.
- (7) W dniu 14 marca 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji fiskalnej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Rada Europejska podkreśliła potrzebę kontynuacji zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków udzielania pożyczek, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (8) W dniu 10 kwietnia 2013 r. Komisja opublikowała wyniki swojej szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Zjednoczonego Królestwa, na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. Analiza doprowadziła Komisję do wniosku, że w Zjednoczonym Królestwie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają monitorowania i działań politycznych. Szczegółnej uwagi nadal wymaga rozwój sytuacji makroekonomicznej w zakresie zadłużenia gospodarstw domowych, powiązany z wysokim poziomem długu hipotecznego i cechami charakterystycznymi rynku mieszkaniowego, a także niekorzystny rozwój sytuacji w zakresie konkurencyjności zewnętrznej, zwłaszcza jeśli chodzi o wywóz towarów i niewielki wzrost wydajności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Utrzymanych w mocy na 2013 r. decyzją Rady 2013/208/UE z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 21).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 219 z 24.7.2012, s. 91.

- (9) W dniu 30 kwietnia 2013 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło program konwergencji na lata 2012/2013–2017/2018 oraz krajowy program reform z 2013 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (10) Zgodnie z pkt 4 Protokołu (nr 15) w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zobowiązanie zawarte w art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do unikania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Pkt 5 tego protokołu stanowi, że Zjednoczone Królestwo podejmuje wysiłki w celu uniknięcia nadmiernego deficytu budżetowego. W dniu 8 lipca 2008 r. Rada stwierdziła zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, że w Zjednoczonym Królestwie występuje nadmierny deficyt.
- (11) Na podstawie oceny programu konwergencji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych przedstawionych w programie jest wykonalny. Celem strategii budżetowej określonej w programie konwergencji jest osiągnięcie bieżącego budżetu strukturalnego bliskiego równowagi na koniec okresu pięcioletniego. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnął najwyższy poziom 11,5 % PKB w roku 2009/2010⁽¹⁾ i obniżył się do poziomu 5,6 % PKB w roku 2012/2013 dzięki działaniom jednorazowym, w wyniku których zmniejszono deficyt o 2 punkty procentowe w roku 2012/2013. Z programu konwergencji wynika jednak, że rząd nie dokona korekty nadmiernego deficytu w roku 2014/2015, zgodnie z terminem wyznaczonym przez Radę, jako że deficyt w tym roku prognozuje się na 6,0 % PKB. Zgodnie z prognozami przedstawionymi w programie rząd dokona korekty nadmiernego deficytu w roku 2017/2018, sprowadzając go do 2,3 % PKB, czyli trzy lata po terminie wyznaczonym przez Radę w grudniu 2009 r. W programie konwergencji zakłada się, że zgodnie z ponownymi wyliczeniami Komisji strukturalny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych obniży się nieznacznie z 5,6 % PKB w roku 2013/2014 do 5,1 % PKB w roku 2014/2015. W okresie od roku 2010/2011 do roku 2012/2013 średni nieskorygowany wysiłek fiskalny szacuje się na 1,1 % PKB, czyli znacznie poniżej zalecanego przez Radę poziomu 1— % PKB, przed uwzględnieniem wpływu ewentualnego zaktualizowanego wzrostu produktu potencjalnego lub nadzwyczajnych przychodów lub niedoborów przychodów. Główne zagrożenia dla prognoz budżetowych wynikają z niższego niż zakładany wzrost spowodowanego przez utrzymującą się wysoką inflację, która ogranicza spożycie prywatne, oraz z możliwego pogorszenia się sytuacji międzynarodowej mogącej wpłynąć na handel i inwestycje.
- Program konwergencji nie zawiera średniookresowego celu budżetowego, tak jak to przewiduje pakt stabilności i wzrostu. Rząd kontynuował realizację strategii konsolidacji fiskalnej, jednak ze względu na wyższe od spodziewanych wydatki z powodu zastosowania automatycznych stabilizatorów oraz w wyniku niższego od spodziewanego poziomu dochodów podatkowych, poziom deficytu jest wyższy od prognozowanego. Ponadto dotychczasowe działania konsolidacyjne nie wystarczyły do osiągnięcia rocznego średniego wysiłku fiskalnego zalecanego w celu skorygowania nadmiernego deficytu. W stosunkowo niewielkim stopniu wykorzystano możliwość uzyskania dochodów przez przeprowadzenie reformy strukturalnej, np. w celu zwiększenia skuteczności systemu podatkowego w następstwie zmian struktury stawek VAT. Dług publiczny jako procent PKB wzrósł z 56,1 % w roku 2008/2009 do 90,7 % w roku 2012/2013. Zgodnie z prognozą przedstawioną w programie konwergencji wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do 100,8 % w roku 2015/2016 i 2016/2017, a następnie obniży się do 99,4 % w roku 2017/2018.
- (12) Również w 2012 r. kontynuowano zmniejszanie zadłużenia gospodarstw domowych, jednak zadłużenie brytyjskich gospodarstw domowych, wynoszące 96 % PKB, znacznie przekracza jego średni poziom w strefie euro; proces zmniejszania tego zadłużenia może również zostać wstrzymany w przypadku ożywienia koniunktury i powrotu cen transakcyjnych na rynku nieruchomości mieszkalnych do bardziej normalnego poziomu. Ceny na tym rynku są nadal wysokie i niestabilne, przy niskiej podaży nieruchomości. Połączenie wysokich cen nieruchomości mieszkalnych z powszechnym zaciąganiem kredytów hipotecznych o zmiennej stopie procentowej powoduje, że gospodarstwa domowe są szczególnie narażone na zmiany stóp procentowych oraz na wzrost stopy bezrobocia. Rząd podjął działania na rzecz reformy przepisów dotyczących zagospodarowania przestrzennego, jednak budownictwo mieszkaniowe pozostaje na niskim poziomie, a system zagospodarowania przestrzennego, w tym restrykcje związane z pasem zieleni, nadal znacznie ograniczają podaż nieruchomości mieszkaniowych. Rządowe interwencje, które stymulują bardziej popyt na mieszkania niż ich podaż, takie jak niedawno zapowiedziany program „Help to Buy”, mogłyby pogorszyć sytuację, prowadząc do wzrostu cen nieruchomości mieszkaniowych i zadłużenia gospodarstw domowych. Brytyjski system opodatkowania nieruchomości łączy regresywny stały podatek (Council Tax) z progresywnym podatkiem od transakcji (Stamp Duty Land Tax). Wysokie ceny nieruchomości mieszkaniowych w połączeniu z nadwężonymi zasobami finansowymi gospodarstw domowych i bardziej odpowiedzialnymi kryteriami udzielania kredytów prawdopodobnie nadal będą uniemożliwiać wielu gospodarstwom domowym o średnich dochodach kupno własnego domu. W tym kontekście bardziej atrakcyjnym i opłacalnym na dłuższą metę rozwiązaniem alternatywnym wobec kupna domu mógłby być najem.

(¹) Rok „2009/2010” oznacza rok budżetowy, który rozpoczyna się dnia 1 kwietnia 2009 r. i kończy dnia 31 marca 2010 r.

(13) Wyzwaniem dla Zjednoczonego Królestwa jest zarówno bezrobocie, jak i niepełne zatrudnienie, zwłaszcza osób

młodych. Stopa bezrobocia sięgała 7,8 % na początku 2013 r., w porównaniu ze średnią unijną wynoszącą 10,9 %, i oczekuje się, że nie zmieni się ona zasadniczo w 2013 i 2014 r. Stopa bezrobocia osób młodych jest znacznie wyższa – wynosi obecnie 20,7 % – i stale rośnie od 2007 r., kiedy to wynosiła 14,3 %. Odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się wynosi 14,0 %. Biorąc pod uwagę powolny wzrost PKB, stopa zatrudnienia w sektorze prywatnym znacznie wzrosła w minionym roku, jednak wzrost wydajności i wynagrodzeń był niewielki. W Zjednoczonym Królestwie występuje zbyt wysoka podaż pracowników nisko wykwalifikowanych, na których popyt maleje. Jednocześnie w państwie tym stwierdza się niedobór pracowników posiadających zaawansowane umiejętności zawodowe i techniczne, co przyczynia się do braku konkurencyjności zewnętrznej. Pomimo pewnych postępów w ostatnich latach znaczny odsetek młodych osób nadal nie ma umiejętności i kwalifikacji niezbędnych do skutecznego ubiegania się o pracę. Stopa bezrobocia nisko wykwalifikowanych osób w wieku 15–25 lat wynosi 37,2 %, czyli znacznie powyżej średniej unijnej. W polityce kształcenia i szkolenia zawodowego zbyt duży nacisk kładzie się na podstawowe umiejętności i kwalifikacje na średnim poziomie, podczas gdy w gospodarce w coraz większym stopniu potrzebne są wyższe kwalifikacje. Prowadzi się co prawda działania na rzecz poprawy jakości programów przyuczania do zawodu, jednak potrzebne są tu dodatkowe starania. W szczególności system kwalifikacji zawodowych jest bardzo złożony, co może negatywnie wpływać na zaangażowanie przedsiębiorstw w programach przyuczania do zawodu. Zjednoczone Królestwo mogłoby wykorzystać doświadczenia z obecnie realizowanego programu „Youth Contract”, aby wdrożyć gwarancję dla młodzieży w celu rozwiązania problemu bezrobocia młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się.

- (14) Stałym problemem w Zjednoczonym Królestwie są słabe zachęty do podjęcia pracy. Władze zamierzają zmienić tę sytuację, wprowadzając program „Universal Credit”, który umożliwi beneficjentom zachowanie większej części świadczeń po podjęciu pracy. Program ten może wywrzeć pozytywny wpływ na zatrudnienie pod warunkiem skutecznej realizacji i odpowiednich usług towarzyszących, również w zakresie interakcji z innymi świadczeniami. Jednocześnie wiele świadczeń dla osób w wieku produkcyjnym i ulg podatkowych będzie zwiększanych o 1 % rocznie do 2016 r., co oznacza wzrost poniżej prognozowanej stopy inflacji, ale powinno także poprawić zachęty do podjęcia pracy. W kwietniu 2013 r. przeprowadzono szereg innych reform dotyczących świadczeń socjalnych. Występuje zwiększone ryzyko ubóstwa, przy czym ryzyko to jest większe w przypadku dzieci z tych gospodarstw domowych, w których żywiciele są bezrobotni. Cięcia świadczeń nie objęły natomiast zakresu, wysokości ani waloryzacji większości świadczeń emerytalnych, czy to powszechnych, czy to tych uzależnionych od dochodów. Pierwsze wyniki specjalnego programu prac pokazują, że zarówno realizację programu, jak i jego wyniki trzeba jeszcze poprawić. Zjednoczone Królestwo nadal stoi przed koniecznością zwiększenia stopy zatrudnienia rodziców oraz poprawy dostępności wysokiej jakości i przystępnej cenowo opieki

nad dziećmi. Odsetek brytyjskich dzieci żyjących w gospodarstwach domowych, w których nikt nie ma pracy, wynosi 17,3 %, co plasuje Zjednoczone Królestwo pod tym względem na drugim miejscu w Unii. Obecnie koszty opieki nad dziećmi w tym państwie należą do najwyższych w Unii, co stwarza szczególne problemy dla drugich żywicieli rodziny, a także dla osób samotnie wychowujących dzieci. W 2010 r. jedynie 4 % dzieci korzystało z formalnego systemu opieki w pełnym wymiarze godzin – odsetek ten jest o wiele niższy od średniej unijnej, wynoszącej 14 %.

- (15) Zadłużenie brytyjskich przedsiębiorstw jest dość wysokie, jednak niektórym przedsiębiorstwom trudno jest uzyskać kredyt, a poziom inwestycji przedsiębiorstw pozostaje bardzo niski. Bezprecedensowy spadek inwestycji po roku 2007 spowodował spadek nakładów brutto na środki trwałe do poziomu 14,2 % PKB w 2012 r. Jest to trzeci najniższy odsetek w Unii. W Zjednoczonym Królestwie odnotowuje się niski poziom wydatków przedsiębiorstw na badania i rozwój – poziom ten zmniejszył się z 1,17 % PKB w 2001 r. do 1,09 % w 2011 r. Poziom inwestycji przedsiębiorstw zaczął się lekko podnosić – roczny wzrost w 2012 r. wyniósł 4,9 % – jednak nadal jest on niewielki. Saldo wierzytelności netto sektora przedsiębiorstw w 2012 r. pozostało ujemne. Podczas gdy większe przedsiębiorstwa z dobrym bilansem mogą zaciągać kredyty o niespotykaniem niskim oprocentowaniu, wiele innych, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, doświadcza trudności w uzyskaniu finansowania. Sytuację tę pogarsza ograniczona konkurencja w sektorze bankowym. Stabilność finansową brytyjskiego systemu bankowego powinno zwiększyć odpowiednie zastosowanie zaleceń Komitetu Polityki Finansowej w sprawie rozważnej oceny wymogów kapitałowych stosowanych przez banki oraz w sprawie rozwiązania problemu stwierdzonych niedoborów kapitału bez szkody dla kredytowania gospodarki.
- (16) Zjednoczone Królestwo powinno odnowić i zmodernizować swoją infrastrukturę energetyczną i transportową. Ponadto potrzebne są znaczące inwestycje w nowe moce wytwórcze energii elektrycznej do roku 2020, zarówno w celu zastąpienia starych elektrowni przeznaczonych do zamknięcia, jak i w celu spełnienia zobowiązań w zakresie odnawialnych źródeł energii i ostrzejszych norm dotyczących emisji dwutlenku węgla. Udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej wynosi 3,8 %, co plasuje Zjednoczone Królestwo na 25. miejscu wśród 27 państw członkowskich (średnia unijna to 13,0 %). Aby ułatwić odpowiednie i terminowe inwestycje, należy stworzyć pewność regulacyjną. Niedociągnięcia brytyjskich sieci transportowych pod względem zdolności i jakości stanowią dla gospodarki problem natury strukturalnej, zwłaszcza dla producentów, dystrybutorów i eksporterów towarów. Istnieje obecnie znaczny rozdźwięk między zadeklarowanymi środkami publicznymi i prywatnymi a długą listą potrzeb inwestycyjnych w dziedzinie transportu, której to sytuacji rząd próbuje zaradzić, starając się o finansowanie infrastruktury w pierwszej kolejności ze środków publicznych i przyciągając dodatkowych inwestorów prywatnych. Koszty

jednostkowe w branży budownictwa i utrzymania infrastruktury transportowej w Zjednoczonym Królestwie również pozostają wysokie.

- (17) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Zjednoczonego Królestwa. Dokonała oceny programu konwergencji i krajowego programu reform oraz przedstawiła szczegółową analizę. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej w Zjednoczonym Królestwie, ale także stopień poszanowania przepisów oraz wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii poprzez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–6 poniżej.
- (18) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji, a jej opinia ⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie zwłaszcza w zaleceniu 1 poniżej.
- (19) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada zbadała krajowy program reform i program konwergencji. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 2, 3, 5 i 6 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Zjednoczonemu Królestwu podjęcie w latach 2013–2014 działań mających na celu:

1. Realizację wzmocnionej strategii budżetowej na rok 2013/14 i na następne lata, popartej określonymi szczegółowo działaniami. Zapewnienie trwałej korekty nadmiernego deficytu do roku 2014/2015 oraz osiągnięcie wysiłku finansowego określonego w zaleceniu Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu i przywrócenia stałej tendencji spadkowej w odniesieniu do wysokiego wskaźnika długu publicznego. Trwała korekta nierównowagi budżetowej wymaga wiarygodnego wdrożenia ambitnych reform strukturalnych, które zwiększyłyby zdolności dostosowawcze oraz pobudziłyby wzrost gospodarczy. W kwestii zaostrzenia polityki budżetowej – przyjęcie podejścia zróżnicowanego i sprzyjającego wzrostowi, w tym przez uwzględnianie w pierwszej kolejności terminowych wydatków kapitałowych z wysoką ekonomiczną stopą zwrotu oraz przez zrównoważony wybór działań konsolidacyjnych oraz wspieranie średnioterminowej i długoterminowej stabilności budżetowej. W celu zwiększenia dochodów – szersze stosowanie stawki podstawowej VAT.
2. Podjęcie dodatkowych działań w celu zwiększenia podaży nieruchomości mieszkalnych, m.in. przez dalszą liberalizację przepisów dotyczących zagospodarowania przestrzennego i skuteczne stosowanie systemu zagospodarowania przestrzennego. Prowadzenie takiej polityki mieszkaniowej, w tym programu „Help to Buy”, która nie stanowi zachęty do udzielania nadmiernej liczby i w sposób nieostrożny kredytów hipotecznych i propaguje większą podaż w celu uniknięcia wzrostu cen nieruchomości. Przeprowadzenie reform, w tym reformy opodatkowania gruntów i nieruchomości, aby ograniczyć zakłócenia w tej dziedzinie, i

wspieranie budownictwa mieszkaniowego w miarę aktualnych potrzeb. Podjęcie działań w celu ulepszenia funkcjonowania rynku wynajmu nieruchomości, w szczególności przez uatrakcyjnienie warunków wynajmu na dłuższy okres zarówno z punktu widzenia lokatorów, jak i właścicieli.

3. W oparciu o program „Youth Contract” – intensyfikację działań na rzecz walki z bezrobociem osób młodych, np. przez gwarancję dla młodzieży. Podniesienie jakości i wydłużanie czasu trwania programów przyuczania do zawodu, uproszczenie systemu kwalifikacji zawodowych i zwiększenie zaangażowania pracodawców, zwłaszcza w zakresie zaawansowanych i średnio zaawansowanych umiejętności technicznych. Ograniczenie odsetka młodych ludzi w wieku 18–24 lat z bardzo niewielkimi podstawowymi umiejętnościami, m.in. przez skuteczną realizację programu praktyk zawodowych.
4. Wzmoczenie wysiłków na rzecz wspierania gospodarstw domowych o niskich dochodach i ograniczenia ubóstwa dzieci, poprzez zapewnienie, aby program „Universal Credit” i inne reformy systemu opieki socjalnej prowadziły do powstania sprawiedliwego systemu podatkowego w połączeniu z systemem świadczeń socjalnych, który zapewniałby skuteczniejsze zachęty do podjęcia pracy i usługi wspierające. Przyspieszenie realizacji planowanych działań mających na celu obniżenie kosztów opieki na dziećmi oraz podniesienie jej jakości i zwiększenie dostępności.
5. Dalsze zwiększanie dostępności finansowania bankowego i pozabankowego dla sektora przedsiębiorstw, przy jednoczesnym zapewnieniu kierowania środków przede wszystkim do rentownych przedsiębiorstw, zwłaszcza przedsiębiorstw małych i średnich. Zmniejszenie barier dla podmiotów wchodzących do sektora bankowego, ustalenie niższych kosztów zmiany banku i ułatwianie powstawania banków konkurencyjnych przez możliwość zbycia aktywów. Skuteczne zastosowanie zaleceń Komitetu Polityki Finansowej w sprawie rozważnej oceny wymogów kapitałowych stosowanych przez banki oraz w sprawie zaradzenia stwierdzonym niedoborom kapitału.
6. Podjęcie działań w celu ułatwienia terminowego zwiększenia inwestycji w infrastrukturę sieciową, zwłaszcza przez wspieranie bardziej wydajnego i solidniejszego procesu planowania oraz procesu decyzyjnego. Stworzenie stabilnych ram regulacyjnych dla inwestycji w moce wytwórcze energii z nowych źródeł, w tym energii odnawialnej. Zwiększenie zdolności i podniesienie jakości sieci transportowych dzięki większej przewidywalności i pewności co do planowania i finansowania oraz przez wykorzystanie najbardziej efektywnego połączenia publicznych i prywatnych źródeł kapitału.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.